

Formanden: Saavidt jeg skjønner, er Forholdet saaledes, at det kun kan være ved en Feil, at disse Ord ere komne med, og denne Feil kan saaledes uden Videre rettes.

Ordføreren: De tre Ord: „foruden Eieren ogsaa“ bedes altsaa strøgne. — Hermed skal jeg forlade § 2.

Paragraph 3 giver i 1ste Stykke Reglerne for Tilbageholdelsesretten. Det er anført i Betænkningen, at Regjeringen har fundet sig foranlediget til i een Retning at begrænse Tilbageholdelsesretten og i en anden Retning at udvide den; Udvalget har Intet at indvende derimod. Naar der desuagtet er stillet Endringsforslag med Hensyn til det første Stykke, nemlig Forslaget under Nr. 4, da er det, fordi vi have ment, at der foruden de øvrige i Paragraphen anførte Betingelser for det optagne Dyrs Udlevering endvidere bør nævnes Betalingen af Omkostningerne ved den i Medfør af § 5 stedfundne Væsendtgjørelse. Man bør vistnok ikke henvise til Sognefogderne eller Politimestrene for at faae disse Udgifter erstattede, men det er formentlig i sin Orden, at Eieren ogsaa maa betale, forinden han kan forlange Dyret udleveret. Vi have tillige, som det vil ses, foreslaaet en noget forandret Redaktion af Paragraphens Text. Endvidere er der til den Del af Paragraphen, der bestemmer Optagelsespengene og Erstatningen for Foder og Pasning, stillet Forslagene under Nr. 6, 7, 8, 9, 10 og 11. Ved Lovforslagets § 15 hæves to Forordninger, nemlig af 8de September 1812 og 24de September 1813, som angaa løsgaaende Hingste og Vædere, og som ganske vist indeholde Bestemmelser, som paa ingen Maade ere tidsvarende, og jeg vil her indskyde den Bemærkning, at selv om man ikke af andre Grunde maatte ønske at faae alle Markfredsbestemmelserne samlede til et Hele i en ny Lov om denne Materie, saa tror jeg, at allerede dette Punkt maatte være tilstrækkeligt til at begrunde Ønsket om en Forandring. Disse to Forordninger hæves nu, og der maa da selvfølgelig gives nye Bestemmelser med Hensyn til Hingste og Vædere. Dette er imidlertid i Lovforsla-

get kun sket for Hingstenes Vedkommende, men det er vistnok kun ved en ren lapsus calami, at Vædderne ikke ere komne med, og ved Endringsforslaget under Nr. 5 søger man nu denne Mangel hævet. Vi have anset det for utvilsomt, at Vædderen, der efter sagkyndige Folks Mening er en høist uvane Kavaller, bør sættes i 1ste Klasse, altsaa betale 2 Rd. Endvidere har Udvalget ment at burde foreslaa en Forandring med Hensyn til Aldersgrænsen for nogle af de her i 1ste Klasse nævnte Dyr. Vi have saaledes foreslaaet, at Hingste og Hingstplage skulle op i 1ste Klasse, naar de ere over 1 Aar gamle, istedetfor at Lovforslaget har 2 Aar, og om Tyren har man ment, at den skulde op i Klassen, naar den var over $\frac{1}{2}$ Aar gammel. Udvalget mener, at det stemmer med de Egenskaber hos disse Dyr, som her ved dette Spørgsmaal maa komme i Betragtning. Endvidere foreslaas Føllet sat op fra 3die til 2den Klasse, hvad der vistnok er meget naturligt, da Føllet, hvor smukt og vevvert et Dyr det end kan være, dog kan muntre sig temmelig stærkt i Kornmarkerne. Vi have derfor foreslaaet, at Føllet her skal gaa sammen med Hopper og Ballaffer, hvorved der desuden vil opnaas det, at man affærer enhver Strid om, hvorvidt det efter dets Alder kan anses som Føl eller maa regnes for Hoppe eller Ballaf. I 7de Linie foreslaas indfødt „et Lam“, hvilket jo mangler i Udkastet. — Istedetfor at der i 8de Linie nævnes 4 bestemte Slags Fjerkreaturer, foreslaas det at sætte: „et Stykke Fjerkræ“. Ogsaa her ved vil undgaas en lærd Undersøgelse om Aldersgrænsen imellem Gaas og Gæslinger, And og Vællinger, hvad jo Plakaten af 14de Sult

Rettelser.

- Sp. 719, Lin. 21—22 f. n.: „Der er 14 Dage gammel“, læs: „for 14 Dage“.
 — 736, Lin. 2—3 f. o.: „undersøge Spiritusfen“, læs: „udfinde Spiritusubhytet“.
 — 736, Lin. 4 f. o.: „rektificeret“, læs: „appasjet“.
 — 736, Lin. 10 f. o.: „20—30 Grader“, læs: „30—50 Procent“.
 — 736, Lin. 5 f. n.: „gaa over til Damp“, læs: „gaa over som Damp“.